

4 Φεβρουαρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΦΟΙΒΟΣ ΛΟΙΖΟΥ & ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΟΡΦΟΥ.

Εφεσίβλητων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7518).

Οι περί Ανακουφίσεως Οφειλετών Νόμοι — Εκτοπισθείς οφειλέτης — Πληγείς οφειλέτης — Κατά πόσο λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση της συζύγου του οφειλέτη.

5 Ο Εφεσείων 1 εφεσίβαλε απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου με την οποία βρέθηκε ότι δεν ήταν εκτοπισθείς οφειλέτης, διότι κατά τον αμέσως μετά την Τουρκική εισβολή χρόνο είχε τη συνήθη του διαμονή στη Λευκωσία, και ότι δεν ήταν πληγείς οφειλέτης, διότι δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι είχε απωλέσει οποιοδήποτε συγκεκριμένο εισόδημα σαν αποτέλεσμα της Τουρκικής εισβολής. Επιπλέον, το πρωτόδικο Δικαστήριο αρνήθηκε να δεχθεί σαν μαρτυρία ισχυριζόμενη απώλεια εισοδημάτων της συζύγου του Εφεσείοντα 1 από δικό της περβόλι στη Μόρφου, βάσει της οποίας η σύζυγος είχε κηρυχθεί πληγείσα οφειλέτιδα από άλλο Δικαστήριο.

15 *Αποφασίσθηκε ότι*

(α) Ο Αιτητής σε υπόθεση δυνάμει των περί Ανακουφίσεως Οφειλετών Νόμων κρίνεται με βάση τα δικά του περιουσιακά στοιχεία. Η κατάσταση της συζύγου του ήταν άσχετη με το υπό εξέταση θέμα.

20 (β) Δεν συνέτρεχε λόγος για επέμβαση στα ευρήματα και την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Hadjimarkou v. Hardjiotis (1983) 1 C.L.R. 222.

25 *Evangelou and Another v. Ambizas and Another (1982) 1 C.L.R. 41.*

Έφεση.

Έφεση από τους αιτητές κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Χατζηκωνσταντίνου, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου, 1987 (Αρ. Αίτησης 31/84) με την οποία η αίτηση του Αιτητή Αρ. 1 όπως κηρυχθεί σαν εκτοπισθείς ή πληγείς οφειλέτης απορρίφθηκε.

Π. Αγγελίδης, για τους εφεσεύοντες.

Α. Παντελίδης, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult. 10

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Δικαστή κ. Χρ. Χατζητσαγγάρη.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. Με την έφεση τους αυτή οι εφεσεύοντες εφεσιβάλλουν την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 18.12.1987, με την οποία το Δικαστήριο απόρριψε αίτηση των εφεσειόντων για κήρυξη του εφεσειόντα αρ. 1 Φοίβου Λοΐζου σαν εκτοπισθέντα ή πληγέντα οφειλέτη.

Η αίτηση αφορούσε οφειλή του Φοίβου Λοΐζου προς την εφεσίβλητη Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Μόρφου που ανερχόταν τις 14.8.1974 σε £2.300,65 σεντ. Την οφειλή αυτή εγγυήθηκαν οι εφεσεύοντες αρ. 2 και 3.

Το πρωτόδικο δικαστήριο απόρριψε σε πρώτο στάδιο τον ισχυρισμό του εφεσειόντα 1 ότι ήταν εκτοπισθείς οφειλέτης. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου 24/79 όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 114/85 "εκτοπισθείς οφειλέτης" σημαίνει:

"εκτοπισθείς οφειλέτης" σημαίνει πάντα οφειλέτην ο οποίος, κατά τον αμέσως προ της Τουρκικής εισβολής χρόνον, είχε την συνήθη αυτού διαμονήν ή έδραν ή το κέντρον των εργασιών αυτού εις περιοχήν ήτις ως εκ

της εισβολής κατέστη απροσπέλαστος ή πληγείσα...."

5 Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξε το Δικαστήριο αφού βρήκε ότι ο εφεσείων 1 είχε τη συνήθη του διαμονή στη Λευκωσία όπου κατοικούσε σε ιδιόκτητη κατοικία της συζύγου του από το 1964.

Εξάλλου το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων 1 είχε επίσης την έδρα ή το κέντρο εργασιών του στην Λευκωσία όπου εργαζόταν στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου Α.ΤΗ.Κ.

10 Αναφορικά με το περιβόλι το οποίο είχε στη Μόρφου ο εφεσείων 1, έκτασης περίπου 5 σκαλών, το Δικαστήριο βρήκε ότι αυτό δεν καθιστούσε την Μόρφου σαν την έδρα ή το κέντρο εργασιών του εφεσείοντα 1 και κατέληξε στο
15 συμπέρασμα ότι η κύρια απασχόληση του ήταν η εργασία του στην Α.ΤΗ.Κ.

Συμφωνούμε με την κατάληξη του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι ο εφεσείων 1 δεν ήταν εκτοπισθείς οφειλέτης σύμφωνα με το νόμο. *Hadjmarkou v. Hardjiotis* (1983) 1 C.L.R. σ. 222.

20 Ο κύριος λόγος έφεσης αφορά τον ισχυρισμό του εφεσείοντα 1 ότι είναι πληγείς οφειλέτης.

25 Τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου στο θέμα αυτό είναι ότι ο εφεσείων 1 δεν ικανοποίησε το δικαστήριο ότι είχε απωλέσει οποιοδήποτε συγκεκριμένο εισόδημα σαν αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής. Ειδικά το δικαστήριο υιοθέτησε τα ακόλουθα: (α) Αναφορικά με
30 ισχυρισμό του εφεσείοντα 1 ότι απώλεσε εισόδημα £1.200.- ετησίως από το περιβόλι του στη Μόρφου το πρωτόδικο δικαστήριο δεν ικανοποιήθηκε από τη σχετική μαρτυρία του εφεσείοντα 1 και απόρριψε τον ισχυρισμό του. (β) Το πρωτόδικο δικαστήριο αρνήθηκε να δεχτεί σαν μαρτυρία ισχυριζόμενη απώλεια εισοδημάτων της συζύγου του εφεσείοντα 1 από δικό της περιβόλι στη Μόρφου. (γ) Αναφορικά με ισχυριζόμενη απώλεια εισοδήματος του

εφεσείοντα 1 από δύο εταιρείες στις οποίες είχε το 51% των μετοχών το πρωτόδικο δικαστήριο και πάλι συμπέρανε ότι από την ενώπιον του μαρτυρία δεν αποδείχθηκε οποιαδήποτε συγκεκριμένη απώλεια εισοδήματος ή οφελιμάτων ούτε οποιαδήποτε απώλεια αξίας των μετοχών του εφεσείοντα 1 στις εταιρείες αυτές. 5

Ως εκ τούτου και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο εφεσείων 1 διετήρησε το εισόδημα του από την εργασία του στην Α.ΤΗ.Κ. το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στο σύνολο δεν αποδείχθηκε τέτοια απώλεια εισοδημάτων που να δικαιολογεί εύρημα ότι ο εφεσείων 1 ήταν πληγείς οφειλέτης σύμφωνα με το νόμο. Το άρθρο 2 του νόμου 24/79 όπως τροποποιήθηκε με το νόμο 114/85 προβλέπει: 10

"πληγείς οφειλέτης' σημαίνει πάντα οφειλέτην του οποίου η εργασία ή επιχειρήσεις, λόγω της εκρύθμου καταστάσεως, επηρεάσθη εις τοιούτον βαθμόν ούτως ώστε να μη ηδύνατο ούτος κατά τον χρόνον αμέσως μετά την 14ην Αυγούστου 1974 να ανταποκριθεί προς τας συμβατικάς αυτού υποχρεώσεις εξ ων προέκυψε η οφειλή 20
....."

Στην υπόθεση *Evangelou and Another v. Ambizas and Another* (1982) 1 C.L.R. 41, ο Δικαστής κ. Πικής ανάφερε:

"The law postulates as a first prerequisite for relief, adverse financial repercussions emanating from the Turkish invasion. Therefore, the Court must, to start with, weigh the magnitude of the loss sustained as a result of the Turkish invasion. Then, it must evaluate the financial position of the debtor, as shaped by the events of 1974, in juxtaposition to the debt, and decide whether he is in a position to respond to his obligations" 25 30

The debtors' financial position must be examined from a broad perspective, the test being whether he is reasonably in a position to meet his obligations. The burden is on the debtor to satisfy the Court that he is entitled to relief." 35

5 Η βασική εισήγηση του δικηγόρου των εφεσεϊόντων ήταν ότι ο πρωτόδικος δικαστής λανθασμένα αρνήθηκε να δεχτεί σαν μαρτυρία απόφαση άλλου δικαστηρίου με την οποία η σύζυγος του εφεσεϊόντα 1 κηρύχθηκε σαν πληγείσα οφειλέτιδα με βάση απώλεια εισοδημάτων και περιουσίας της στη Μόρφου.

10 Είμαστε της γνώμης ότι ορθά ο πρωτόδικος δικαστής δεν δέχτηκε τη μαρτυρία αυτή αφού ο αιτητής κρίνεται με βάση τα δικά του περιουσιακά στοιχεία και η υπόθεση της συζύγου ήταν RES INTER ALIUS ACTA δηλαδή άσχετη προς το υπό εξέταση θέμα.

Εξάλλου έχουμε καταλήξει ότι το πρωτόδικο δικαστήριο σωστά αποφάσισε αναφορικά και με τις υπόλοιπες ισχυριζόμενες απώλειες εισοδήματος του εφεσεϊόντα 1.

15 Καταλήγουμε στο τελικό συμπέρασμα ότι δεν συντρέχει λόγος για επέμβαση μας στα ευρήματα και την απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος των εφεσεϊόντων.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.